COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.1.2021
COM(2021) 6 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de decizie a Consiliului

privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene, în cadrul comitetului mixt UE-CTC instituit prin Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun, în ceea ce privește modificările aduse convenției respective

PROIECT DE
DECIZIE nr. /2021 a Comitetului mixt UE-CTC instituit prin Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun
din …..2021
de modificare a apendicelor I și III la convenția respectivă

COMITETUL MIXT UE-CTC,

având în vedere Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun, în special articolul 15 alineatul (3) litera (a),

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (a) din Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun[1] (denumită în continuare „convenția”), comitetul mixt instituit prin convenția respectivă trebuie să adopte, prin decizie, modificări ale apendicelor la convenție.

(2) Articolul 311 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei[2], care stabilește cererea de transfer al recuperării datoriei vamale, a fost modificat[3]. În conformitate cu noile alineate (3) și (4), în cazul în care autoritatea vamală a unei țări implicate într-o operațiune de tranzit obține dovezi potrivit cărora evenimentele care au dat naștere datoriei au avut loc pe teritoriul său, autoritatea respectivă trebuie să solicite țării de plecare să îi transfere responsabilitatea de a începe recuperarea. Țara de plecare trebuie să confirme, într-un anumit interval de timp, dacă transferă autorității vamale solicitante competența de a începe recuperarea. Prin urmare, articolul 50 din apendicele I la convenție, care reflectă dispozițiile articolului 311 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei, trebuie să fie modificat în consecință.

(3) Anexa 72-04 la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei, care descrie planul de asigurare a continuității activității pentru tranzitul unional, a fost modificată[4] și se aplică de la 30 iunie 2020. În conformitate cu punctul 19.3 modificat din capitolul III, valabilitatea certificatelor de garanție globală și a certificatelor de dispensă de garanție pe suport de hârtie prevăzute în anexa 72-04 la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 a fost prelungită, pentru a permite o mai mare

[1] JO L 226, 13.8.1987, p. 2.

[2] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

[3] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1394 al Comisiei din 10 septembrie 2019 de modificare și rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește anumite norme privind supravegherea pentru punerea în liberă circulație și ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii (JO L 234, 11.9.2019, p. 1).

[4] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 al Comisiei din 29 iunie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 206, 30.6.2020, p. 8).

flexibilitate în cadrul planului de asigurare a continuității activității în tranzit și pentru a reduce formalitățile și costurile suportate de autoritățile vamale. Prin urmare, articolul 79 din apendicele I la convenție și punctul 19.3. al capitolului III din anexa II la apendicele I la convenție, care reflectă punctul 19.3 al capitolului III partea I din anexa 72-04 la regulamentul de punere în aplicare susmenționat, trebuie să fie modificate în consecință. Această modificare trebuie să se aplice și ea de la 30 iunie 2020, pentru a acorda condiții egale garanților în temeiul legislației vamale a Uniunii și al convenției.

(4) Formularele pentru angajamentele garantului sunt stipulate în anexele C1, C2, C4, C5 și C6 la apendicele III la convenție. Aceste formulare enumeră statele membre ale Uniunii și celelalte părți contractante la convenție. Decizia nr. 2/2018[5] a Comitetului mixt UE-CTC elimină trimiterile la Regatul Unit ca stat membru al Uniunii și introduce trimiterea la Regatul Unit ca țară de tranzit comun de la data la care aderarea Regatului Unit ca parte contractantă separată devine efectivă. Pe lângă aceasta, însă, ca o consecință a aplicării Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord[6], în ceea ce privește operațiunile de tranzit unional, Irlanda de Nord trebuie să fie listată într-un mod care să indice faptul că orice garanție valabilă în statele membre ale UE trebuie să fie valabilă și în Irlanda de Nord.

(5) Drept consecință a aplicării Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord și în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009[7], a fost introdus un nou cod „XI”[8] pentru a distinge Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord. Utilizarea codurilor de țară definite în anexa A2 și anexa B1 la apendicele III la convenție trebuie să fie modificată în mod corespunzător.

(6) Pentru a asigura aplicarea corectă a noului cod „XI”, toate indicațiile din convenție referitoare la utilizarea codurilor de țară trebuie să se refere la anexa A2 sau la anexa B1 la apendicele III la convenție.

(7) Decizia nr. 2/2018 a Comitetului mixt UE-CTC intră în vigoare la 1 ianuarie 2021, după intrarea în vigoare a Deciziei nr. 1/2019[9] a Comitetului mixt UE-CTC la 4 decembrie 2019. Decizia nr. 1/2019 a introdus noua denumire „Republica Macedonia de Nord” pe formularele pentru angajamentele garantului prevăzute în anexele C1, C2, C4, C5 și C6 la apendicele III la convenție, în timp ce Decizia nr. 2/2018 a reintrodus în mod eronat vechea denumire „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” în anexele C1, C2 și C4. Prin urmare, noua denumire „Republica Macedonia de Nord” trebuie reintrodusă pe formularele respective.

---

5 JO L 317, 14.12.2018, p. 48.

6 Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, JO L 29, 31.1.2020, p. 102.

7 Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului, JO L 152, 16.6.2009, p. 23.

8 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1470 al Comisiei din 12 octombrie 2020 privind nomenclatorul țărilor și teritoriilor pentru statisticile europene referitoare la comerțul internațional cu mărfuri și defalcarea geografică pentru alte statistici de întreprindere (JO L 334, 13.10.2020, p. 2).

9 JO L 103, 3.4.2020, p. 47.

Prin urmare, convenția trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE

Articolul 1

(1) Apendicele I la convenție se modifică în conformitate cu anexa A la prezenta decizie.

(2) Apendicele III la convenție se modifică în conformitate cu anexa B la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Punctele 2 și 3 din anexa A se aplică începând cu 30 iunie 2020.

Punctele 1-4 din anexa B se aplică din ziua în care Regatul Unit aderă la convenție în calitate de parte contractantă.

Adoptată la .....

Pentru comitetul mixt
Președintele

Anexa A

Apendicele I la convenție se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 50 se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) În cazul în care autoritatea vamală a unei țări implicate într-o operațiune de tranzit comun obține dovezi, înainte de expirarea termenului menționat la articolul 114 alineatul (2) litera (a), potrivit cărora locul în care s-au produs faptele care sunt la originea datoriei se află pe teritoriul său, această autoritate trimite imediat și, în orice caz, în termenul respectiv, o cerere justificată în mod corespunzător autorității vamale a țării de plecare de a transfera autorității vamale solicitante responsabilitatea de a începe recuperarea.

(4) Autoritatea vamală a țării de plecare confirmă primirea cererii formulate în conformitate cu alineatul (3) și informează autoritatea vamală solicitantă, în termen de 28 de zile de la data la care a fost trimisă cererea, dacă acceptă să dea curs cererii și să transfere autorității solicitante responsabilitatea de a începe recuperarea.”.

(2) La articolul 79:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Perioada de valabilitate a unui certificat de garanție globală sau a unui certificat de dispensă de garanție este limitată la cinci ani. Cu toate acestea, perioada respectivă poate fi prelungită de biroul vamal de garanție, o singură dată, cu maximum cinci ani.”;

(b) după alineatul (2), se adaugă alineatele (3) și (4) cu următorul text:

„(3) Dacă, în perioada de valabilitate a certificatului, biroul vamal de garanție este informat că certificatul, ca urmare a unor numeroase modificări, nu este suficient de lizibil și poate fi respins de biroul vamal de plecare, biroul vamal de garanție invalidează certificatul și eliberează unul nou, dacă este cazul.

(4) Certificatele cu o perioadă de valabilitate de doi ani rămân valabile. Perioada lor de valabilitate poate fi prelungită de biroul vamal de garanție cu o a doua perioadă, de maximum cinci ani.”.

(3) În anexa II capitolul III, punctul 19.3. se înlocuiește cu următorul text:

„19.3 Perioada de valabilitate a unui certificat de garanție globală sau a unui certificat de dispensă de garanție este limitată la cinci ani. Cu toate acestea, perioada respectivă poate fi prelungită de biroul vamal de garanție, o singură dată, cu maximum cinci ani.

Dacă, în perioada de valabilitate a certificatului, biroul vamal de garanție este informat că certificatul, ca urmare a unor numeroase modificări, nu este suficient de lizibil și poate fi respins de biroul vamal de plecare, biroul vamal de garanție invalidează certificatul și eliberează unul nou, dacă este cazul.

Certificatele cu o perioadă de valabilitate de doi ani rămân valabile. Perioada lor de valabilitate poate fi prelungită de biroul vamal de garanție cu o a doua perioadă, de maximum cinci ani.”.

Anexa B

Apendicele III la convenție se modifică după cum urmează:

(1) În anexa A1 titlul II capitolul II punctul B „Detalii despre datele din declarația de tranzit” punctul semialdin „REFERINȚA GARANȚIEI”, textul „(cod țară ISO alfa 2)” din coloana „Conținut” a câmpului 2, se înlocuiește cu următorul text:

„(codul de țară prezentat în anexa A2)”.

(2) În anexa A2 punctul 1, se adaugă următoarea teză:

„XI se utilizează pentru Irlanda de Nord.”.

(3) În anexa A4 punctul 1, textul „(codul de țară ISO alfa 2)” din coloana „Conținut” a câmpului 2, se înlocuiește cu următorul text:

„(codul de țară prezentat în anexa A2)”.

(4) În anexa B1, caseta 51 se modifică după cum urmează:

(a) textul „GB Regatul Unit” se înlocuiește cu:

„GB Regatul Unit (excluzând Irlanda de Nord)”;

(b) lista se completează cu rubrica următoare:

„XI Irlanda de Nord”.

(5) Anexa C1 punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) textul „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” se înlocuiește cu textul „Republica Macedonia de Nord”;

(b) la textul „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord[3]”, înainte de nota de final 3 se adaugă o notă de final 3a, cu următorul text:

„În temeiul *Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice*, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în sensul prezentei garanții. Prin urmare, un garant stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii Europene trebuie să indice o adresă de serviciu sau să numească un agent în Irlanda de Nord dacă garanția poate fi utilizată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, în cazul în care o garanție, în contextul tranzitului comun, devine valabilă în Uniunea Europeană și în Regatul Unit, o singură adresă de serviciu sau un agent desemnat în Regatul Unit poate acoperi toate părțile Regatului Unit, inclusiv Irlanda de Nord.”

(6) Anexa C2 punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) textul „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” se înlocuiește cu textul „Republica Macedonia de Nord”;

(b) la textul „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord” se adaugă o notă de final 2a, cu următorul text:

„În temeiul *Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice*, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în sensul prezentei garanții. Prin urmare, un garant stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii Europene trebuie să indice o adresă de serviciu sau să numească un agent în Irlanda de Nord dacă garanția poate fi utilizată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, în cazul în care o garanție, în contextul tranzitului comun, devine valabilă în Uniunea Europeană

și în Regatul Unit, o singură adresă de serviciu sau un agent desemnat în Regatul Unit poate acoperi toate părțile Regatului Unit, inclusiv Irlanda de Nord.”

(7) Anexa C4 punctul 1 se modifică după cum urmează:

(a) textul „fosta Republică iugoslavă a Macedoniei” se înlocuiește cu textul „Republica Macedonia de Nord”;

(b) la textul „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord[3]”, înainte de nota de final 3 se adaugă o notă de final 3a, cu următorul text:

„În temeiul *Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice*, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în sensul prezentei garanții. Prin urmare, un garant stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii Europene trebuie să indice o adresă de serviciu sau să numească un agent în Irlanda de Nord dacă garanția poate fi utilizată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, în cazul în care o garanție, în contextul tranzitului comun, devine valabilă în Uniunea Europeană și în Regatul Unit, o singură adresă de serviciu sau un agent desemnat în Regatul Unit poate acoperi toate părțile Regatului Unit, inclusiv Irlanda de Nord.”

(8) În anexa C5, rândul 7 se modifică după cum urmează:

(1) la textul „Regatul Unit” se adaugă o notă de subsol (**), cu următorul text:

(2) „(**) În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în sensul prezentei garanții.”.

(9) În anexa C6, rândul 6 se modifică după cum urmează:

(1) la textul „Regatul Unit” se adaugă o notă de subsol (**), cu următorul text:

(2) „(**) În temeiul Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Irlanda de Nord trebuie considerată ca făcând parte din Uniunea Europeană în sensul prezentei garanții.”.